

[Melchior]

Ved anden behandling for en halv snes dage siden var hr. Glensgård oppe at holde en tale om prostitution. Han meddelte, at prostitutionen var rykket fra Vesterbro ind her i folketings salen. Den eller de prostituerede skulle være os i CD. Så vidt jeg har fulgt med i disse ting, er prostituerede vistnok kendetegnede ved forskelligt, bl. a. derved, at de tager sig betalt – jeg tror endda forud. Jeg har til og med hørt, at man i de kredse siger: uden penge gør det ondt.

Det skulle måske ikke have undgået hr. Glensgårds og hans partifællers opmærksomhed, at CD tog sit standpunkt over for denne afstemning helt uden at præsentere nogen regning, hverken til erlæggelse forud eller i forventning om efterfølgende betaling. Derfor tror jeg, hr. Glensgård skal være forsigtig med at strø om sig med begreber, ord og billeder, som han ikke forstår. Jeg ved godt, at jeg hermed lægger op til, at han nu kan gå op og være morsom og sige, at så forstår jeg åbenbart mere af prostitution end han. Enhver vittighed af denne art vil være malplaceret og virkningsløs, for det er hr. Glensgård og ikke mig, der har opfundet og indført dette begreb i debatten, som altså bare er en selvafsløring af hr. Glensgård.

Jeg har også et par bemærkninger til hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg tror, at mange medlemmer egentlig godt vil være tilfredse, hvis man en gang imellem går lidt i rette med hr. Bernhard Baunsgaards efterhånden meget skolemesteragtige facon. I Politiken i går kunne man i »Kommentaren« af hr. Bernhard Baunsgaard læse, at »vedtagelsen kun kan lade sig gøre, fordi CD efter eget udsagn stemmer mod deres inderste overbevisning«.

For det første er det en tilsnigelse, at det skulle være noget, vi selv har sagt, dette, at efter eget udsagn stemmer vi imod vor egen overbevisning. Der findes ikke sådanne udsagn. Det er en grov tilsnigelse at sætte sådan noget på prent. Desuden ved hr. Bernhard Baunsgaard jo udmærket, at vi selvfølgelig ikke stemmer imod vor overbevisning. Da hr. Bernhard Baunsgaard og hans parti var noget yngre og blodet rullede lidt friske i deres årer, helt op til hjernevindingerne, kunne de godt forstå, at man kunne have en overbevisning i et enkeltspørgsmål, men lade den træde til side på grund af en overbevisning i en overordnet sag. Så kompliceret kan

man faktisk tænke, inden man når en vis tærskel.

Jeg beklager meget, at det er gået således for hr. Bernhard Baunsgaard. Vi hørte det også for lidt siden med hensyn til regnekunsten. Det blev bombastisk af skolemesteren hr. Bernhard Baunsgaard sagt, at hvis CD ville stemme for hans ændringsforslag, ville der være flertal. Et øjeblik efter hørte vi afstemningstallene. De var 96 imod, 56 for, og 10 undlod at stemme. De 5 eller 6 CDere, der altså stemte imod, kunne formodentlig ikke have ændret flertallet. Hr. Bernhard Baunsgaard var så venlig at anbefale os at bruge hovedet. Jeg vil anbefale ham at bruge en regnemaskine, for det med hovedet ser det ud til at han selv har opgivet.

Endelig har hr. Chr. Christensen ment at kunne betegne CDs brev til statsministeren som en kuriositet. Jeg vil nøjes med til hr. Chr. Christensen at sige: ak, hvor er den menneskelige hukommelse dog kort, men slå efter i Folketingstidende for september!

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når jeg skrev i Politiken, at CD med hensyn til dette lovforslag stemte imod deres inderste overbevisning, var det, fordi jeg gik ud fra, at det betænkningforslag, som CD havde afgivet, var CDs inderste overbevisning, og dér stod, at de stemte imod det. Men derefter går de ned i salen og meddeler, at det har de fortrudt: nu stemmer de anderledes, nu stemmer de for lovforslaget. Hvis det ikke er, at man stemmer mod sin egen overbevisning, så – nu rystes der på hovedet – så er det altså ikke CDs overbevisning, der fremgår af betænkningen. Så forstår jeg ikke, hvad man skriver det for.

Hvad angår dette, om man skal bruge hovedet, regnemaskine eller, som CD øjensynlig har lyst til i disse dage, den helt anden ende af kroppen, skal jeg ikke fortsætte den diskussion, men blot gøre hr. Melchior opmærksom på, at hvis han havde siddet lidt flere år herinde, ville han også have vidst, at hvis CD havde meddelt, at de stemte sådan, som jeg ønskede og håbede til det sidste, nemlig for det radikale forslag, var der måske kommet gang i hjernevindingerne hos andre partier herinde. Det ved hr. Melchior jo godt, og dette er bare et ynkeligt forsøg på at snakke udenom. Man må konstatere, at